

[A. C. Normann.]

altså ikke har fået øje på. Jeg tror, den højtærede minister har ret, når han siger, at han ikke forstår baggrunden for professor Hurwitz' kronik. Ministeren forstår ikke, at loven, gennemført som oprindelig fremsat, i befolkningens øjne ville devaluere et af de goder, som det er en retsstats opgave at bevare. Ministerens udtalelse ved første behandling, som han har gentaget her, om, at de, der aflyttes, er bedst tjent med ikke at få besked derom, at det altså skal gå gehejmt for sig, så der ikke bliver snakket om det, og at det yderligere er temmelig sjældent, at aflytning overhovedet finder sted, tyder på, at ministeren ikke har forstået baggrunden for professor Hurwitz' kronik, at han ikke forstår det etiske grundlag, som professoren bygger sine synspunkter op på. Det samme er tilfældet, når ministeren siger, at denne kronik ikke var videnskabelig, men lidenskabelig. Det kan ikke være en juridisk professors opgave i så kort form som i en dagbladskronik at give nogen videnskabelig udredning af et problem, men det er efter min opfattelse netop en juridisk professors opgave, vel at mærke hvis han har en etik at bygge sin retsvidenskab op på, i en kronik at gøre befolkningen opmærksom på den etiske side af sagen, selvom ministeren foretrækker, at man kalder det lidenskab.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal slet ikke fortsætte diskussionen om indholdet af professor Hurwitz' kronik. Jeg har sagt min mening derom, og jeg fastholder den. Men det er mig magtpåliggende i anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. A. C. Normann just nu fremsatte, at understrege rigtigheden af det, det ærede medlem sagde, at telefonaflytning her i landet finder sted i meget ringe omfang, og jeg kan tilføje, at siden den nye grundlovs gennemførelse har telefonaflytning alene fundet sted efter retskendelse. Jeg vil yderligere gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at det er min opfattelse, at det også vil være i politiets velforståede interesse at søge indhentet retskendelse, før telefonaflytning finder sted, men jeg vil ligeledes tilføje, hvad jeg også sagde ved første behandling, at telefonaflytning er et efterforskningsmiddel, som, hvordan vi end vender og

drejer det, i givne situationer kan være det eneste, der kan føre til målet. Derfor må vi acceptere det, uanset hvilke fornemmelser vi måtte have overfor det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

(Første behandling findes i tidenden sp. 5301; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1119).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Rasmussen): I udvalget har der været fuldstændig enighed om det nyttige og formålstjenlige i at fremme en lovgivning af denne art. Der er fra udvalgsmedlemmerne blevet rettet forskellige spørgsmål til den højtærede handelsminister, som har besvaret disse, tror jeg jeg kan sige på udvalgets vegne, på en tilfredsstillende måde. Jeg skal på udvalgets vegne henstille til det høje ting, at man giver sin tilslutning til lovforslaget i den skikkelse, hvori den højtærede minister har fremsat det.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke udvalget for den hurtige og velvillige behandling af dette vigtige lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.